

ANTON PHILIPS (88) HELPT MET STICHTING EMERGO OM JONGEREN DE JUISTE

'De meeste scholieren kennen

Anton Philips (88) maakt zich al jaren sterk voor de studie- en beroepskeuzes van Nederlandse jongeren. De broer van zijn opa richtte het gelijknamige bedrijf op, waardoor Anton een gouden toekomst had binnen het elektronicaconcern. Hij besloot op zijn vijftigste het roer om te gooien en helpt sindsdien jongeren bij het maken van keuzes. Nu veel scholieren voor een opleiding moeten kiezen, doet hij zijn verhaal.

door Jessy Burgers

In zijn uitgestrekte tuin, waar de bloemen en planten al flink in bloei staan, neemt Anton Philips plaats in zijn tuinstoel. Hij probeert als tachtiger tijdens de coronacrisis zoveel mogelijk thuis te blijven en sociaal contact te mijden. Omdat de voorjaarszon al uitbundig schijnt, kan dit gesprek in zijn tuin plaatsvinden, natuurlijk op een veilige afstand.

Philips woont al twaalf jaar in deze twee-ouder- en kapwoning, ergens vóór de Naarder bos. Zijn tuin grenst aan het Goimere. 'Ik wilde een woning waar ik vanuit mijn slaapkamerraam het hele jaar de zon op zie komen. Dat lukt hier', zegt hij lachend. Zijn werkzaamheden bij Philips, het bedrijf dat zijn oudoom Gerard oprichtte, brachten hem over de hele wereld, maar in

Naarden lijkt de zachtwaardige senior op zijn plek te zijn. Hij mag dan al 88 jaar zijn, maar Philips werkt nog steeds. Hij is oprichter van Stichting Emergo. Die helpt middelbare scholieren de juiste beroeps- en studiekeuze te maken. En dat blijkt voor veel jongeren nog een hele uitdaging. Ruim een kwart van alle scholieren dat naar het hoger onderwijs gaat, valt in het eerste jaar uit, vooral omdat de leerlingen een verkeerde opleiding hebben gekozen. Het kost Nederland jaarlijks ongeveer 6 miljard euro, zo rekende de Universiteit van Maastricht eens uit. Nu het keuzemoment weer in zicht komt, spreekt Philips zich uit. 'Als je niet weet waarvoor je leert, ben je ook niet gemotiveerd om je studie af te maken.'

mens. Iedereen heeft innerlijke drijfveren en vaardigheden die in bepaalde situaties tot uiting komen. Ze komen bijvoorbeeld naar voren in onze hobby's. Als je graag met tuinen bezig bent, kan dat betekenen dat je van zorgen houdt en graag met je handen bezig bent. Ook heb je waarschijnlijk geduld, want een plant groeit niet in een dag. Als je deze verschillende elementen samenbrengt, kun je er dus achter komen wat voor baan hij je past.'

U focust zich juist op studenten en scholieren. Die weten heel vaak niet wat ze willen.

'Dat klopt, maar als je vijf activiteiten hebt die je wel leuk vindt, is dat al ontzettend bruikbaar. Ik leer scholieren de overlap- pende vaardigheden uit deze activiteiten te halen. Maar ik focus mij ook op persoonlijke waarden van leerlingen. Als eerlijkheid voor iemand belangrijk is, moet hij er- gens gaan werken waar juist dat op prijs wordt gesteld. Dat soort omstandigheden zijn ook heel belangrijk.'

Philips vertelt geengageerd over de scholieren die hij tijdens zijn trainingen ontmoette. Toen hij 55 jaar was, stond hij voor het eerst voor de klas. 'Ik herinner mij een jongen die er tijdens een training niet achterkwam wat hij leuk vond. Ik vroeg hem: wat doe je dan als je thuiskomt? Gamen, zei hij twijfelend. Ik vroeg hem wat te vertellen over die game. Toen bleek dat hij een heel moeilijk spel speelde en dat hij net zo lang doorging tot hij won. Hij bleek dus een echte doorzetter en toen hij dat eenmaal op papier had gezet kwamen er veel meer dingen boven die hij leuk vond.'

Wat voor kind was u zelf als kind van de befaamde familie Philips?

'Ik was eigenlijk best een normale jongen, heb mij ook nooit anders gevoeld dan andere kinderen. Ik was zelfs eerder geneigd te verwachten dat ik van de familie was. We woonden nu buiten Eindhoven. Tijdens de Tweede Wereldoorlog vluchtte mijn opa met zijn gezin naar Amerika. We zijn toen in zijn huis gaan wo-

Heeft het geloof altijd een rol gespeeld in uw leven?

'Zeker. Ik ben een christen en heb een brede interesse in persoonlijke ontwikkeling. Iedere ochtend lees ik een hoofdstuk uit een inspirerend boek en zoek vervolgens de stilte op. Ik heb altijd veel interesse gehad in wat mensen beweegt en wat ze drijft. Daarvoor hoef je niet in God te geloven, dat kan vanuit allerlei ideeën en geloofsovertuigingen.'

Dan even terug naar de verkeerde studiekeuzes: waardoor vallen er zoveel scholieren uit?

'De meeste scholieren kennen zichzelf niet goed genoeg. Ze weten niet wat hun

STUDIEKEUZE TE MAKEN

'zichzelf niet goed'

doel is in het leven. Hoe beter mensen weten wat ze willen, hoe groter de kans dat ze de juiste keuzes maken. Nu worden veel jongeren naar studies gelooft zonder dat ze weten wat ze daar later mee willen.'

Wat vindt u van de studieclub die middelbare scholieren aanbieden aan hun leerlingen?

'Heel matig. Het interesseert veel schoolleiders niet wat er gebeurt met leerlingen als ze van school zijn. Zij willen vooral dat zoveel mogelijk kinderen slagen, want dat zorgt voor een goe-

de reputatie. Ik vind het opvallend dat er in het huidige curriculumdebat veel gesproken wordt over loopbaanbegeleiding, maar dat het niet lukt daar echt concreet vorm aan te geven. Tot

'Ik wilde wat goeds doen voor de wereld'

nu toe lukt het niet om daar echt een schoolvak van te maken, terwijl het essentieel is voor scholieren.'

Studieloopbaanbegeleiding zou dus in het lespakket moeten worden opgenomen als het aan u ligt?

'Absoluut, dat is de manier om te garanderen dat alle kinderen de juiste keuzehulp krijgen. Het is namelijk essentieel voor ze. En op de meeste scholen lopen ook voldoende gekwalificeerde mensen rond die dat vak kunnen geven.'

Welke rol spelen de ouders?

'Een heel belangrijke rol. Soms zijn ouders veel te sturend, die willen vooral dat hun kinderen iets gaan doen waar ze heel veel geld mee kunnen verdienen. Als je ze dan vraagt wat ze willen voor hun kroost, zeggen ze dat ze willen dat ze gelukkig zijn, respectabele leeftijd bereikt. Zijn er nog meer dromen? 'Ik hoop dat in 2025 iedere leerling die van school gaat, weet wat hem of haar motiveert. En dat hoeft natuurlijk niet, per se met mijn methode te gebeuren. Als het maar gebeurt. Beroep en roeping liggen dicht bij elkaar, dat moeten we serieus nemen in dit land.'

Anton Philips helpt jongeren de juiste studie te kiezen. FOTO MATTY VAN WILBERGEN

Familie BERICHTEN

Zo geeft u een advertentie op:
Telefoon: 089-8240135 ma. t/m vr.: 09.00 - 16.00 uur
Familieberichten@mediahuis.nl
Standaard breedte: 41 mm, 86 mm oplopend met 45 mm
Tarieven: maandag t/m vrijdag € 5,00 per mm/kolom
zaterdag € 5,58 per mm/kolom (prijzen excl. 21% BTW)

Met droefheid hebben wij kennis genomen van het overlijden van

Drs. H.J.A. (Harry) van de Kamp

Harry was vanaf 1975 werkzaam bij het NCW, de rechtvoorganger van VNO-NCW, als secretaris Sociale Zaken en sinds 1985 als directeur Verenigingszaken. Na de fusie tussen VNO-NCW vervulde Harry de functie directeur Stichting NCW tot aan zijn pensioen in april 2000.

In deze rol heeft hij een belangrijke bijdrage geleverd aan het werk van onze vereniging en in het bijzonder in de aanloop tot de fusie.

Wij wensen zijn familie alle sterkte toe bij het dragen van dit grote verlies.

Hans de Boer Cees Oudshoorn
voorzitter algemeen-directeur
VNO-NCW

Met verslagenheid hebben wij kennisgenomen van het overlijden van onze gewaardeerde collega

Gerda Wagiman

Gerda was werkzaam bij onze organisatie sinds 2015. Wij verliezen in Gerda een zeer gewaardeerde en enthousiaste collega die haar werk met veel plezier en toewijding uitvoerde.

Wij wensen de naaste familie en vrienden veel sterkte toe in deze moeilijke periode.

Directie en collega's van Dolmans en CSU

'Beroep en roeping liggen dicht bij elkaar'

Hoe bent u er zelf achter gekomen wat voor werk u wilde doen?

'Daar kwam ik pas rond mijn vijftigste achter, best laat dus. Ik heb natuurkunde gestudeerd en daarna vijftien jaar vrijwilligerswerk gedaan. Mijn vader was het daar niet mee eens, die wilde dat ik na mijn studie gewoon bij het bedrijf ging werken. Maar ik wilde wat goeds doen voor de wereld. Ik heb in die tijd onder andere ontwikkelingshulp gedaan in Afrika. Rond mijn 35e ben ik dan toch voor Philips gaan werken, maar ik heb nooit het gevoel gehad dat ik helemaal op mijn plek zat.'

Vijftien jaar niet op je plek zitten, dat moet vervelend zijn geweest.

'Nou, er waren ook dingen die wel leuk waren hoor, maar het werk gaf mij niet echt voldoening.'

'Alles veranderde toen ik in het begin van mijn vijftiger jaren in een tijdschrift een artikel las over het motivatiekompas van Art Miller. Ik besloot zijn boek te bestellen en heb direct alles tot mij genomen. Een maand later zocht ik Miller op in Amerika en anderhalve maand verder heb ik zijn methode in Nederland uitgerold. Niet veel later ben bij Philips gestopt.'

Wat houdt dat motivatiekompas precies in?
'Het gaat uit van de individuele motivatie van de